

Ralph Erskine

Eerste preek over Romeinen 12 vs 12. "*Volhardt in het gebed.*"

Algemene overwegingen over het gebed.

Er zijn twee dingen waardoor de geestelijke staat van de gelovige onderscheiden is van de overigen in de wereld, namelijk: in zijn genaden en zijn plichten.

- Van alle *genaden* spant *het geloof* de kroon: daarom zegt de Apostel: "Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs."
- Onder al de *plichten* schijnt *het gebed* de kroon der eer weg te dragen. Het is, als het ware, de opperbevelhebber, die alle dingen, ja, in zeker opzicht, zelfs God, met Zijn Eigen toestemming, onder zijn bevel heeft; daarom zegt God door de Profeet: (Engelse vertaling van Jesaja 45:11) "Geef Mij bevel van het werk Mijner handen."

Het gebed is de gunsteling in het hof des hemels, wie de Koning der koningen niets weigert. Deze plicht is van zulk een gewicht, dat hij dikwijls genomen wordt voor de gehele dienst van God: "Vraagt naar de Heere en Zijn sterkte; zoekt Zijn aangezicht geduriglijk" (Psalm 105:4). De tempel Gods, die de schoonheid der heiligheid of de heerlijkheid des Heiligdoms, de woning des Allerhoogsten was, werd door God Zelf met deze Naam gedoopt: "Mijn huis zal een huis des gebeds genoemd worden." Gods kinderen, die hoger zijn dan de koningen der aarde zijn hieraan bekend, dat zij van adellijke geboorte zijn: "Dat is het geslacht dergenen, die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken, dat is Jakob, Sela 1" (Psalm 24:6). Ja, het behaagt God Zelf des gebeds 14 rei te dragen en Zichzelf te onderscheiden door een koninklijke titel, die betrekking heeft op deze plicht. Hij wordt *de Hoorder des gebeds* genoemd: (Psalm 65:3) "Gij hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen." Er is geen plicht, die meer geboden wordt, en aan welke meer beloften zijn verbonden, dan het gebed. Ik ben er zeker van, dat geen plicht Gode meer eer geeft, of meer eer van God ontvangt, en daarom is er niets, dat de gelovige meer als plicht is opgelegd, dan dit apostolisch gebod. "*Volhardt in het gebed.*"

zonder ons lang bezig te houden met de ontleding van dit kapittel, breng ik onder uw aandacht, dat het van het negende vers af, verscheiden apostolische kernachtige gezegden en Goddelijke voorschriften bevat, alle kort en krachtig, en zeer zaakrijk en veelomvattend.

- De eerste kernspreuk is: "De liefde zij ongeveinsd." Wij moeten God of onze naaste niet liefhebben met het woord, noch met de tong, maar met de daad en waarheid. Wanneer wij geveinsd liefhebben is onze liefde geveinsdheid ten opzichte van God en bedrog ten opzichte van de mensen.
- De tweede kernspreuk is: "Hebt een afkeer van het boze. Wij moeten de zonde niet slechts met een geringe minachting haten, maar met een groten afkeer; evenals David van de goddelozen zegt: "Zou ik niet haten, Heere, die U haten? Ik haat ze met volkomen haat." Wij

moeten alles waarin het kwaad der zonde is haten en verfoeien” als die gruwelijke zaak, die God haat.

- De derde kernspreuk is: "Hangt het goede aan." Gelijk wij het boze niet op een koele, lauwe wijze moeten verafschuw, maar met een volkomen verfoeiing; zo ook moeten wij het goede niet op een koele en onverschillige manier liefhebben, maar het in onze armen omhelzen, opdat onze genegenheden het aankleven, en onze harten er zo aan vastgehecht worden, dat wij er een met worden.
- De vierde kernspreuk betreft die broederlijke, liefderijke, vriendelijke toegenegenheid, welke Gods volk voor elkander behoort te hebben: "Een nieuw gebod geef ik u," zegt Christus, dat u elkander liefhebt." Het Latijnse spreekwoord, *dat eendracht onder broeders zeldzaam is*, wordt in de ervaring droevig bewaarheid. Het is een liefelijk maar zeldzaam iets, te zien, dat broeders in eensgezindheid samenwonen. Wij moesten ons allen tegenover elkander gedragen als broeders in Adam naar het vlees, en in Christus naar de Geest, en voegen bij de Godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen."
- De vijfde kernspreuk is: "Met eer de een de anderen voorgaande." Dit heeft ongeveer dezelfde strekking als wat elders gezegd wordt: (Fil. 2:3) "Doet geen ding door twisting, of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een de anderen uitnemender dan zichzelf." Hier worden zedigheid en beleefdheid, als tegenover elkander verschuldigd. vereist.
- De zesde kernspreuk is: "Zijt niet traag in 't benaastigen. Zijt vurig van geest. Dient de Heere." Gelijk wij in alles wat wij doen steeds Zijn eer op het oog moeten hebben, zo moeten wij elke plicht, die ons is opgelegd, niet lui en traag doen, maar met vurigheid en ijver.
- De zevende kernspreuk heeft betrekking op verdrukking en tegenspoed: "Verblijdt u in de hope. Zijt geduldig in de verdrukking." "Verdrukking werkt lijdzaamheid, en de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hope, en de hope beschaamt niet." Hoop en lijdzaamheid zijn twee uitstekende ankers, om het schip van de gelovige ziel in de stormen der voorzienigheid vast te houden.
- De achtste kernspreuk hebben wij in de woorden van onze tekst: "Volhardt in het gebed," welke woorden op tweërlei wijze kunnen worden beschouwd:
 1. Betrekkelijk, als in verband staande met het voorgaande deel van het vers, en zo kan het door de Apostel worden aangevoerd als een ander middel tegen benauwdheid en verdrukking: "Volhardt in het gebed." Al zou God ophouden hulp te verschaffen, nochtans moeten wij niet ophouden te bidden, want "te zijner tijd zullen wij maaien; indien wij niet verslappen;" God zal tenslotte horen. *Roept mij aan in de dag der benauwdheid; ik zal er u uithelpen en Gij zult mij eren.*
 2. Wij kunnen de woorden volstrekt op zichzelf staande beschouw als een zedelijk gebod, dat voor alle Christenen, ten allen tijde en onder alle omstandigheden bindend is. "Volhardt in het gebed." (Engelse vertaling) "*Dringend aanhoudende in het gebed.*"

Deze woorden bevatten twee bijzonderheden:

1. Een werk waartoe alle Christenen verplicht zijn, namelijk; het gebed.
2. De wijze hoe wij die plicht moeten verrichten, namelijk: daarin volharden. Hier is dus een werk.
 1. Dat allen mensen als plicht is opgelegd, namelijk, het gebed; hetwelk twee dingen te kennen geeft.
 - A. Het geeft een gemis te kennen. Het is alleen wegens gemis, dat wij om aanvulling bidden. Wij hebben veel noden en behoeften, gemis en zwakheid, en daarom moeten wij ons tot het gebed begeven.

- B. Het geeft te kennen, dat onze hulp alleen in God is, want Hij is het voorwerp des gebeds. "Gij hebt uzelf bedorven, o Israël, doch in Mij is uw hulp" (Engelse vertaling van Hoséa 13:9). Het is tot Hem, dat wij om genade bidden om geholpen te worden ter bekwaamer tijd, of (Engelse vertaling) in tijd van nood.
2. De woorden wijzen ons ook aan hoe wij dit werk moeten verrichten: "Volhardt daarin;" waarin wij twee aanmerkelijke vereisten tot deze plicht opmerken: namelijk: wij moeten daarin voortdurend en dringend bezig zijn.
- A. Zijt voortdurend in het gebed. Wij moeten niet vertragen in goed te doen, niet verflauw in het bidden, want wij zullen maaïen zo wij niet verslappen. Het is hetzelfde als: (1 Thess. 5:17) "Bidt zonder ophouden." Het moet onze, dagelijkse bezigheid zijn, ons morgen, ons middag en ons avondoffer, dan bidden wij, naar de taal der Schrift, altijd.
- B. Wij moeten dringend zijn, zowel als voortdurend, dat is, wij moeten met ijver, vurigheid en aandrang bidden. Wij moesten in het gebed met een vurige geest onszelf, als het ware in Gods schoot komen ontlasten, en naarstig op Zijn antwoord wachten. Velen komen tot de poort des hemels, evenals kinderen, die voor iemands deur lopen te spelen; misschien kloppen zij wel eens aan de deur en lopen onmiddellijk weder weg, zij bekommeren er zich niet om of zij opengaat, of niet. Wij moeten bidden totdat wij ontvangen; zoeken totdat wij vinden; kloppen totdat ons opengedaan wordt; volharden in het gebed.

Deze tekst uitgekozen hebbende alleen om als grondslag te dienen voor wat ik over het gebed wil verhandelen, zal ik mijn aandacht niet verder aan de bijzonderheden van de tekst schenken; maar mij tot de algemenen inhoud daarvan bepalen. Het mag schijnen, dat het onderwerp zeer gewoon en gemakkelijk is, misschien komt het velen onnodig voor, omdat toch niemand ontkent, dat het gebed zijn plicht is. Laat mij alleen zeggen, dat ik wel wenste, dat het onnodig was u tot deze plicht op te wekken, en dat allen die mij horen onder zulk een overtuiging waren van de noodzakelijkheid, het genot en het voordeel van deze plicht, dat ik er niets meer van behoefde te zeggen. Doch te veronderstellen, dat dit een overtollige naastenliefde is, zou in tegenspraak zijn met de ernst waarmede de Geest Gods deze plicht in de Schrift aanbeveelt, en welke een afkeer van dit werk in de mensen veronderstelt. Daarom ben ik besloten met Gods hulp dit onderwerp wat meer volledig te behandelen. Ik zal deze algemene leerstellige opmerking voorstellen.

Dat aanhoudend en dringend gebed 'tot God de onvermijdelijke plicht is van elke redelijke ziel, man en vrouw, jong of oud: "Volhardt in het gebed."

In de verhandeling van dit onderwerp zal ik:

1. Enige algemene overwegingen betreffende het gebed voorstellen.
2. Over de aard van het gebed spreken.
3. Over de onderscheidene soorten gebed spreken.
4. Over de noodzakelijkheid van het gebed spreken.
5. De voortreffelijkheid van het gebed duidelijk maken.
6. Enige gevolgtrekkingen maken ter toepassing van het geheel, en daarin tegenwerpingen beantwoorden, en bestuur geven tot deze noodzakelijker plicht.

I. Ik zal enige algemene overwegingen betreffende het gebed doen voorafgaan.

1. Het gebed, in het algemeen aangemerkt, is, óf inwendig, óf overluid. Inwendig is het in het hart zonder de stem te gebruiken, zoals het gebed van Mozes (Exod. 14:15), Toen Mozes tot de Heere riep en nochtans niets zeide. Overluid gebed is het gebed, dat met de tong wordt uitgesproken, evenals van Christus (in Hebr.5) geschreven staat *dat Hij in de dagen Zijns vleses gebeden met sterke roepingen en tranen heeft geofferd*. Inwendig gebed is de aandoening van het

gemoed; overluid gebed is de uitdrukking met de mond. Inwendig of stil gebed kan waar en oprecht zijn, al is er geen overluid gebed; doch overluid gebed kan niet oprecht zijn waar geen inwendig gebed is, want er kan lippenwerk zijn waar geen hartenwerk is. Er kan inwendig gebed zijn te aller tijd, in elke plaats, zonder enig gezelschap; het hart van de gelovige kan een gebed tot God opzenden, zonder enig werk waarin hij bezig is te verhinderen; maar overluid gebed vereist een bekwame tijd en geschikte plaats of gelegenheid.

2. De tweede overweging is, dat het gebed een onmiddellijke aanbidding van God is; wij hebben daarin onmiddellijk met God te doen. Het verschilt in dit opzicht van verscheidene delen van de door God ingestelde eredienst, waartoe noodzakelijk gezelschap wordt vereist. In de prediking van het woord moet er een hoorder zijn; in de bediening van het sacrament moeten er deelnemers zijn, waarom het Avondmaal een gemeenschap wordt genoemd. Doch het is geen volstreckte of wezenlijke vereiste voor het gebed, dat er een gemeenschap is. Een man of een vrouw kan deze plicht alleen verrichten, zodat die Gode aangenaam is, zowel als in een gezelschap van duizend heiligen.

3. In het gebed behoort onze ziel in overdenking werkzaam te zijn. Overdenking is, als het ware de ziel van het gebed, en het gebed de belichaming en de stof van de overdenking. Onder het bidden, behoren wij ernstige overdenking te hebben van de majesteit Gods, waaruit de eerbied oprijst; van de beloften Gods, waaruit vertrouwen ontstaat van verhoord te worden; van onze boosheid, waaruit ootmoed en zelfvernederig voortvloeit. Wij moeten onze volkomen nooddrift overdenken, hetwelk vurigheid en aanhouden verwekt, en onze voortdurende behoefte, hetwelk ons gedurig tot het gebed zal uitdrijven.

4. Het gebed is een zeer overmachtige plicht. Een behoeftig mens, alleen op zijn knieën in een hoek liggende, kan het wagen met de almachtige en eeuwige God te worstelen, ja, door Zijn kracht kan hij zich vorstelijk gedragen met God, evenals Jakob, die door alleen te worstelen, als het ware, man tegen man, een zegen afworstelde, en op het gebed een vorstelijke kroon verwierf. Een zwakke Elia kon vierhonderd Baäls priesters weerstaan en overmogen, als hij door het gebed Zijn toevlucht nam tot de levenden God. Ja, de Apostel zegt ons, dat deze Elia, hoewel hij een mens was van gelijke bewegingen als wij, nochtans de hemel sloot en opende, zodat het, overeenkomstig zijn gebed, regende of niet regende; en hieruit leidt hij een algemene grondstelling af, dat "het krachtig gebed des rechtvaardigen veel vermag" (Jak. 5:16-18). Misschien zullen sommigen tegenwerpen, dat Elia een groot Profeet, een buitengewoon mens was, dat hij kon overmogen wanneer wij dat niet kunnen: doch daarom juist zegt hij, dat hij maar een mens, niets meer dan een mens was, van gelijke bewegingen als wij, een zondig schepsel. Hij overwon niet door enige verdienste van zichzelf, maar door het geloof in de Middelaar des verbonds, en zo kunnen wij ook de overhand hebben. Het gebed is in zekeren zin almachtig, het kan de onoverwinnelijke Jehovah overwinnen, en een almachtige God de handen binden, zodat God tot een worstelenden Jakob spreekt: "Laat mij gaan."

5. De laatste overweging is, dat het gebed de voorrang heeft boven alle andere plichten. Ik zal u tweëerlei meerdere voortreffelijkheid van het gebed aantonen boven alle andere plichten.

(1) Ten opzichte van de algemeenheid van deszelfs invloed. Het gebed heeft invloed op het heiligen van alles; hetzij wij eten, of drinken, of iets anders doen, wij moeten alles een afzonderlijke plaats geven door het gebed. Wij bidden niet alleen voordat wij eten of drinken om ons lichaam te voeden, maar ook voordat wij het brood des woords gebruiken. Het gebed is een vereiste, om elke voorzienigheid of iedere gebeurtenis voor ons tot een zegen te doen strekken; het gebed is nodig, om ons in ons wettig beroep voorspoedig te doen zijn; het gebed is de wacht, om de vesting van ons hart te bewaken. het gebed is de

portier om de deuren van onze mond te behoeden; en wat de sleutel is voor het uurwerk, is het gebed voor de godsdienst, het windt die op en maakt dat die goed loopt.

- (2) Het is, andere plichten voor ten opzichte van de gelegenheid om het te verrichten. Een Christen kan niet altijd horen, of altijd lezen, of altijd avondmaal houden, maar hij mag altijd bidden. Geen plaats, geen gezelschap, kan hem van dit voorrecht beroven. Als hij zich met Petrus op het dak bevindt mag hij bidden; als hij met Jona in het hart der zee is mag hij bidden; als hij met Izak in het veld wandelt bidt hij, wanneer geen oog hem ziet; als hij met Nehemia moet bedienen kan hij bidden, zonder dat een oor hem hoort. Al is hij met onze Zaligmaker op een berg, hij mag bidden; ja, waar hij zich ook bevindt, het gebed zal hem behulpzaam zijn, om God te vinden.

Toepassing

Overweegt en overpeinst deze dingen ernstig. Ik zal nu met de behandeling van dit onderwerp niet verder voortgaan, maar met een korte toepasselijke raadgeving sluiten.

O maakt gebruik van dit grote voorrecht, dat u vergund wordt. U mag met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade. De Perzische koningen voerden zulk een staat, dat zij een wet hadden gemaakt, dat, op straffe des doods, niemand ongeroepen tot hen mocht naderen. O vrienden, de poorten des hemels staan altijd open, u hebt nacht en dag vrijheid met uw verzoeken, in de Naam van Christus, tot de Koning der ganse aarde te komen. Elisa was zeer vriendelijk voor de vrouw bij wie hij herbergde, als hij haar vroeg welke gunst hij haar kon bewijzen: "Is er iets om voor u te spreken tot de koning, of tot de krijgsoverste? Maar o, wat bent u hoog bevoorrecht, dat u tot de Koning der koningen moogt spreken, en dat u daar welkom zijt, en dat u niet nodig hebt u eerst tot heiligen of Engelen te wenden als uw bemiddelaars, of tot een van die hemelse hovelingen, om u tot de Koning te leiden! De Zone Gods biedt u aan, dit om niet voor u te doen; in Hem hebben wij vrijmoedigheid. Bent u in twijfel over uw eeuwig welzijn? U mag door het gebed tot Hem toegaan, Die wonderlijk van raad is, en u om niet raad wil geven. Bent u vol geestelijke kwalen en ongesteldheden? U mag door het gebed te middernacht bij de ware Medicijnmeester aankloppen en Hem doen opstaan om zich te haasten tot uw hulp. Bent u van binnen en van buiten door veel bloeddorstige vijanden omringd? U mag door het gebed en bode naar de hemel zenden en Hij zal de bode halverwege tegemoet komen, en tijdig komen om u te verlossen. Bent u in moeite en ellende en in veel verdrukkingen? Tot God zuchten zal uw hart verlichten; want het gebed is als die ring, die koningin Elizabeth aan de hertog van Essex gaf met het bevel, dat, *wanneer hij in moeilijkheid verkeerde, hij haar die ring zou zenden, en zij hem dan zou te hulp komen.* God beveelt Zijn volk, dat zij, wanneer zij in verlegenheid zijn, Hem deze ring zullen zenden: "Roept mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal u er uithelpen, en gij zult mij eren."

Bent u in de staat der natuur? Klopt door, het gebed, totdat de deur der genade u wordt opgedaan. Bent u in de staat der genade? Het gebed moet uw metgezel zijn, totdat u tot de plaats des lofs komt. Indien u niet in het verborgen en in uw huisgezin bidt draagt u het livrei van een godloochenaar: "Zij roepen de Heere niet aan" (Psalm 14:4). Zij zijn in dit opzicht stom, zij kunnen niet tot God spreken. O, het is een vreselijke toestand van een stomme duivel bezeten te zijn! Wanneer de mensen eenmaal sprakeloos worden is het een teken, dat de dood dicht bij is; zo ook, wanneer u biddeloos wordt; is het een teken, dat de eeuwige dood dicht bij is. Velen leggen hun gebed terzijde, evenals sommigen hun beste kleren doen, totdat zij weder naar de kerk gaan. Dit is een droevig teken, dat het gebed, dat uw element moest zijn, uw kwelling is. O mocht deze tekst het kenmerk en het merkteken zijn van allen die mij horen. Het zou een veelbelovende samenkomst zijn, als van u kon worden gezegd, *dat u allen volhardt in het gebed.*